

Žižkovský zpravodaj

Červenec
Srpen
Září
3/2018

Cena 5,- Kč

SLOVO STAROSTY

Milí občané, drazí „sousedé“!

Je to neuvěřitelné, ale po několika málo horkých dnech, kdy ani kapka nespadla, jsme podle kalendáře v podzimu. Traktory „lítají“ z vinohradů jak zběsilé, sklepy už prý praskají ve švech. Dětem začala zase škola. Je to tak, září je tady a ani se nenadějeme a budeme přemýšlet, jak si doma zatopit.

Letošní podzim je také časem, kdy se uzavírá čtyřletá etapa volebního období současného zastupitelstva obce. Já bych zde, na tomto místě, rád poděkoval současným zvoleným zástupcům za skvělou spolupráci na zkrášlování naší obce a její rozvoj. Chtěl bych vyzvednout, že jednání a veškeré návrhy, či připomínky, byly projednávány v klidném dialogu bez politikaření, prostě vždy tak, aby to bylo ku prospěchu naší obce a našich obyvatel. Za tyto čtyři roky bylo provedeno spousta investičních, ale i drobných úkonů pro zkvalitnění života v obci. Za zmínku stojí jistě největší projekt, kterým byla výstavba podporovaných bytů. Byla vyměněna střecha na základní škole, budova školy byla zateplena a aktuálně probíhá rekonstrukce elektroinstalace. Rozšíření sběrného dvoru taktéž proběhlo v tomto čase. Zakoupila se nová technika pro zabezpečení údržby obce, s podporou Jihomoravského kraje bylo významně investováno do vozového parku místní jednotky hasičů. Vzniklo parkoviště u hřbitova, na malém hřišti se upravila opěrná zeď svahu a také se nainstalovalo automatické zavlažovací zařízení, které mimochodem bylo umístěno i na dvůr mateřské školy. Zároveň

se v obci prováděla výsadba nové zeleně, které zde máme málo. Byla to z dotací výsadba ulice Prušánská nebo mimo obec výsadba biokoridoru na hranicích s hrušeckým katastrem. Bez dotačních prostředků proběhla výsadba na upraveném svahu u bytovek (malé hřiště), Na Járu a v Chalúpkách. Daly by se jmenovat další a další drobnosti, které se podařilo zastupitelstvu realizovat. Za úspěchem tohoto budování stojí vámi zvolení zástupci, kterým děkuji za konstruktivní práci. V letošních volbách se někteří zastupitelé rozhodli již nekandidovat. Jedná se o dlouhodobé zástupce a to Ing. Josefa Valáška, který v pozici zastupitele působil 16 let, dále pana Milana Esterku, který kladl střípky práce taktéž 16 let a zastupitelského matadora Ing. Vladimíra Petru, který v pozici zastupitele setrval od roku 1994 až do dnes, což je úctyhodných 24 let. Chtěl bych jim za nás všechny poděkovat za dlouhodobou práci v zastupitelstvu a zároveň poděkovat i sám za sebe za jejich dobré rady,

které byly pro mou osobu neocenitelným pomocníkem a návodem.

Dnešní článek zakončím malým seznamem připravené práce pro nové zastupitelstvo. Byla zahájena stavba přístavby a zastřešení kulturního domu s výměnou oken a zateplením včetně novostavby radnice. Na základní škole se dokončí rekonstrukce elektroinstalace, na ulici Břeclavské se na jaře zahájí práce na opravě chodníku od kostela na začátek obce. Je předpřipravené zpracování dokumentu, který se zabývá strategickým rozvojem obce pro následující střednědobé období. Připravuje se změna a úpravy v územním plánu obce ve vazbě na poptávku stavebních míst. Jsou připravené záměry pro investice do sportovních areálů, ozelenění obce. Věřím, že nové zastupitelstvo přijme nastavenou vizi, neboť je to souhrn společných námětů bez ohledu na politickou příslušnost.

Vážení občané, přeji vám hodně zdraví a mnoho krásných poklidných let.

Mgr. Josef Osička, starosta obce

Strategie rozvoje obce

Vážení spoluobčané, naše obec zpracovává program rozvoje obce, ve kterém chceme vyjasnit představu o budoucnosti obce a rozvrhnout jednotlivé rozvojové činnosti na následujících 7 let.

V rámci tvorby programu rozvoje považujeme za velmi důležité zjistit vaše názory a prosíme proto o zodpovězení několika otázek ve formě dotazníku. Vedle vyjád-

ření k situaci v obci bychom chtěli rovněž ověřit některé konkrétní podněty. Dotazník je anonymní!

Dotazník můžete vyplnit elektronicky přes odkaz na webu obce www.moravskyzizkov.cz, nebo si můžete dotazník vyzvednout na obecním úřadě a tam pak vyplněný odevzdat do připravené schránky.

Formulář dotazníku Vám taktéž doručíme společně

s volebními lístky do schránky a můžete ho vhodit do schránky pro dotazníky, která bude instalovaná na chodbě obecního úřadu.

Předem děkujeme za váš čas a za vyplnění dotazníku.

Vyplněný dotazník prosím odevzdejte do 20. října 2018.

Výsledky průzkumu poslouží výlučně jako podklad pro zpracování programu rozvoje obce a poskytnuté

údaje budou pečlivě vyhodnoceny. O výsledcích budete informováni na internetu a formou uspořádané besedy s občany, která bude následovat po vyhodnocení dotazníkového šetření. O termínu konání besedy s občany budete včas informováni prostřednictvím obecního rozhlasu a webových stránek.

Děkujeme Vám za spolupráci a projevený zájem.

Zastupitelstvo obce Moravský Žižkov

Hody našima očima

Hody. Je to krásná tradice. Tradice, kterou se už spoustu let snažíme dodržovat. Je to největší kulturní událost v naší dědině za celý rok. Všichni se na ni těšíme a připravujeme. Pro nás to bylo ale letos jiné než ostatní roky. Stárkování přináší spoustu radostí, ale i starostí. Je to hodně vyřizování, domlouvání, chystání, ale i přes všechny povinnosti, které to obnášelo, jsme do toho šli naplno, protože jsme si to chtěli užít, jak nejvíc to půjde. Počasí nám letos opravdu přálo, takový „hice“ si teda na hody nepamatuju. Bylo nám

horko, ale nakonec jsme byli za sluníčko všichni rádi. Dokonce spadlo i pár kapek. Bez trochy deště by ty hody u nás ani nešly. Tak neskutečně to uteklo a hody už „sů za nama“. Chvílemi jsem se těšila, až ten celý kolotoč skončí, ale pak mi bylo líto, že to tak rychle uteklo. Vrátila bych čas a zažila to všechno znovu. Ale vzpomínky a zážitky nám zůstanou napořád a nikdo nám je nevezme. Byly chvíle, kdy jsem byla opravdu dojatá. Jsem vděčná a šťastná, že jsem součástí něčeho tak krásného, a že jsem to stárkování mohla zažít.

Za nás, letošní stárky, bych chtěla poděkovat všem, co se podíleli na přípravě hodů a jakýmkoliv způsobem nám pomáhali - obci, vinařům, mužákům, polivačům, celé chasě a mnoha dalším. Dík patří také všem přespolním krojovaným a všem, kteří nás pobavili a zpestřili úterní večer scénkou. Poděkování patří také vám všem, kteří jste na hody došli, podívat se, pobavit a hlavně podpořit takovou krásnou tradici, kterou tu máme.

Děkujeme!

K. Kvitová

Hody 2018 očima návštěvníků.....

Letošní hody by se daly nazvat „Hody tropické“. Všechny tři dny se teplota vyšplhala až za třicítku. Nejenom v hodové dny, ale i celý týden před nimi se stárce a chasa při přípravě a stavění máje pěkně zapotili. Tu se nakonec, až po opětovném svolání starostou místním rozhlasem, podařilo zdárně postavit. Po té večer následovalo předhodové zpívání za účasti mužáckých a folklorních souborů.

V neděli odpoledne se po svátostním požehnání vydal průvod pro stárky a pak na sólo. Stárky v čele průvodu v krásných lesklých šatech neměly chybu. Párů bylo čtrnáct a krojová děvčata byla jedna hezčí než druhá. Průvod pěkně doplnily krojované páry ze Žižkovjánku.

V pondělí se nikdo nemusel bát, že nevyjde zavádka. Počasí opravdu neklamalo. Bylo nám ještě tepleji. K večeru se to už dalo vydržet, tak se stárkám otočka podařila a zvedačku také ustály.

Úterý patří vdaným ženám a kaštánkům. Ti se na sólo jaksepatří vyřádili.

Myslím, že největší účast byla v úterý večer. Přespolních přišlo nebo přijelo opravdu hodně, včelky Máje snad nikoho nepopíchalý a při ostatních scénkách jsme se dobře bavili. Tak hody jsou za námi. A co příští rok? Kterí budou stárce? Že by tam ještě padlo jméno Zabloudil...?

Hody 2018

1. stárek	Radek Svoboda
1. stárka	Klárka Kvitová
2. stárek	Ondřej Zabloudil
2. stárka	Denisa Osičková
Polivači	Ondřej Maršálek, Roman Konečný
Hrála DH	Zlaťanka

VV

Srdečně zveme všechny zájemce do našeho dětského folklorního souboru ŽIŽKOVJÁNEK.

Zkoušky probíhají každé úterý a čtvrtek v kulturním domě v Moravském Žižkově – velké děti každé úterý 16,30 - 18,30 a malé děti každý čtvrtek 15,30-17,00.

Děti se učí pěvecko-taneční pásma, verbovat, tančit i zpívat pod vedením manželů Ivančicových. Každoročně se kroužek účastní dětských krojových plesů, pěveckých a verbířských soutěží, přehlídek souborů, hodů, organizuje Fašaňk i Pálení čarodějnic, jezdí vystupovat na akce v České republice i do zahraničí.

Kroj bude dětem zapůjčen.

Fotky k nahlédnutí a přehled akcí najdete na: www.zizkovjanekestranky.cz

Děti se mohou přijít nezávazně podívat na zkoušky.

nebo volat na tel.č. 605 470 390 (Jan Ivančic)

VYPRÁVĚNÍ ZE STARÝCH ČASŮ III.

Potřetí pokračujeme ve vyprávění paní Boženy Osičkové – Nejezchlebové:

Jak se indá oblíkalo

Taky nám vykládali, jak se indá chodívalo tady oblíkaný. Tak rukávce bývaly z hrubýho – říkalo se z režnýho – plátna, to bylo konopný. To si každý to konopí nasadil, potom si to vypracoval a na Potforovsko to nosil k tým tkalcom. Tam jim z toho utkali tu látku, ná z toho šili ty rukávce a šaty a jim to už nabarvili, jak si to přál, na ty sukně. A enom z domácího plátna

se šilo a ty rukávce byly až po pěsti, enom malá kraječka u toho byla a to se žehlívalo přes ucho přes sklínku. Žádný žehličky nebyly, enom byly ty mandle, to v každém domě bylo, no a to se zatížilo hodně kameňama a tým se to zmandlovalo, že to bylo hrubý plátno. No tak žehlička myslím ani by se toho velice nebyla chytla.

Ná jak se právalo: Tak to se navozilo vody, dyš nebylo. Fčil popel –

indy uhlím se netopívalo, tak enom dřevem – tak ten dřevěný popel, temu se dycky se říkalo popelnice, na ty trávnice se to uvázalo přes škopek, ten popel se tam sypál na tú popelnici a fčil vařící voda se přes to lila a z toho byl takový luh. Ná enom s tým se právalo, mydlo nebylo, to se negde u hnoja, aby to mnělo trochu spád na takových lafkách a fčil takovýma tema pístama, to se dycky v tej vodě

vřelej namočilo, tym pístem se to vybúchalo a prádlo bylo jak padlý snich bez veškerej dřiny.

Ná jak děvčata chodily oblíkaný: enom tak po sprostě dost, né jak fčil, tej parády už bylo kposledu. Enom v tych režných, no a v zímne mněly ty marínky a ešče nato říkaly že lajble. To bylo zas až hodně ke krku a záušnice se vázaly z tych velikých tureckých šátků. To se chodilo v zimně v lítě v tych zaušnicách a ženy nosívaly kožíšky takový trochu kračí jak mužčí, a obyčejně na černo obarvený a gdežto muži tý nosívali červený a vyšívaný, ženy taky mívaly aj ty lajble vyšívaný, to už jaksi každý ten kraj mněl už ty svoje vyšívky, že se jedna od druhé lišila, že tým se poznalo z kerýho kraju gdo je.

A děvčata chodily zapletený, samá mašla, ty vlasy, že už později ani žádný nevěděl, jak se to dělá. Ná to dycky v sobotu se chodily zapletat, to znalo enom několik ženských. A aby si to nepokřčily, tak spaly enom nejak trošičku v seda negde v síni na trávě. Obyčejně do síně se nanosila tráva, tam bývala voda ve škopkách nanošená, tá tráva pro ten dobytek, aby jim to nezvadlo, tak na tej trávě třeba se trochu vyspala, aby si ten účes nepokřčila.

A na žňa bývaly druhý šaty, taky bílý a enom s červenýma páskama, třeba dva při sobě nebo tři při sobě. A žňa se dělávaly šest týdnů, to se šecko žalo ešče srpama, strnisko se nechávalo takových třicet čtyřicet centimetrů vysoký a na to se pěkně kládlo, jak žaly ženy, tak žali aj muži, koše tenkrát ešče nebývaly.

Muži indá nosívali žlutý gatě – za našeho tatínka ešče se nosívaly – a hedbávný šátek uvázaný na krku.

Jak se indá ídávalo

A jak se ídávalo? Dnes dyby to předložil prasatom, tak rozhodně by to odmítly. Tak to se jak se vařilo, chleba se doma pekl, v zimně dyš se nedělalo, tak stejně se to obilí mlelo třeba na osumdesát procent a ešče i otruby se osívaly a ešče tý otruby se mísily do toho chleba. A chleba se

nesolil, to by bylo škoda, že sůl se kupovala jednu za rok a to dyš se na trh vėzl ječmeň, tak to se koupilo té soli, to bylo v takových homolách, jak gdysi býval cukr. A to už každý věděl, jakú homolu za ten rok spotřebuje. Dyš byla věcí rodina, tak si koupil věcí nebo dvě, a dyš byla menší, no tak si koupili – to bylo po takových třicíti kilách, po padesáti kilách – no a to se naškrábalo do dřevěnej solničky. A fazula se tady hodně vařivala, tá se taky nesolila, že tá je slaná sama v sobě, erteple v zímne, to se enom tak upéklo v trúbě, to bývalo snídání, nic se nevařilo, enom ty erteple byly, no a v zímne, že to je škoda solit, to už byl přepych si to erteplu osolit.

Ná jak vařili: věčinú takový tý máčky, aby se to nemoselo mastit. Tak aj sedlák míval enom jednu krávu a ostatek voly na krmení, za to víc utržil. A tá kráva, tá byla věčinú pro tú domácnost, pro tú hospodyň. No tak smetanu zvrchu zebrała, to bylo na prodej, z toho dělala zas to máslo, ale hned pod smetanú vzala a to už bylo na máčku. No ono věčinú to byla už enom tá kyška. Tak to bývaly tý erteplový máčky, tý fazulový máčky a potom se dělaly z výražky múky buchty, to se péklo taky v peci, no a zadělávalo se to enom vodú, tak jak chleba, no a že se dalo na ten protfán, no tak to byla buchta, to se lámalo, to se nakrájalo, no tak to byly ty výrážkový buchty.

Zabíjávalo se jednu do roka a to ani každý na to prase nemněl, tak to tady

hnávali stádo tych bagónů z Uher, tak to si každý vzál dvoch, jedno na zabítí a jedno na prodej, to jedno prodál a potom na podzim, jak si došli pro peníze, tak tym zaplatil oboch, a tak měl krmňáka. Ná z takového krmňáka dostali třeba patnáct mázů sádla a s tým tá hospodyň mosela vydržet celý rok, aj pro nádeníků z toho vařit, tak nic inší nezbyvalo, než enom aby se vařily ty máčky. A to se mastilo enom velice maličko.

No a maso se nekupovalo, drůbež se nezabíjela, jedine maso bývalo z toho prasete. Dyš mněla tá hospodyň husy a kuřata, tak to mněla zas na oblečení dětí do tej škoľe a na to obutí, aby přes tú zimu – no jaký chodění do škoľe v lítě, děti mosely pásat husy, tý věcí krávy nebo koně – a v zímne zas si nemněly co obut nebo co obléct, tak zas byly doma. Do tej škoľe jich chodilo velice málo a učíteli, no tý byli taky chudáci. Oni mněli z toho školáka půl pecna chleba, tak jak za první republiky, tak jak z husy za pasení husí ten pasák mněl, tak ten učitel taky mněl. To si po tych číslech chodil vybírat esi ten školák do tej škoľe chodil nebo né. A potom homolku tvarohu – esi jednu za měsíc – měl a na ten fašaňk – na ostatky – jak se tady říkalo, tak to chodil vybírat uzený maso. Ná to vzal pár tych starších školáků a u každého na nějaký tý husličky zahrál a už zpívali:

Tady nám nedali, tady nám dájú,
zabili komára, slaniny majú.

Přepsal Mgr. Jaroslav Čech

Nový nábytek v knihovně

V září jsme do knihovny zakoupili tři nová křesla. Ta stávající již pomalu dosloužila. Však také vydržela bezmála 30 let. Snažíme se stále naši knihovnu vylepšovat nejen kvalitní nabídkou nových knih, ale například i modernizační výpočetní a audiovizuální techniky. S pomocí dotace byly zakoupeny také dva nové počítače a televizor s velkoplošnou obrazovkou. Vše bude sloužit našim občanům.

Zde je nutno poděkovat obecnímu úřadu, který věnuje nemalé prostředky na modernizaci knihovny a nákup knih.

Knihovna je otevřena vždy v pondělí, úterý a ve čtvrtek od 16.00 do 18.00 hodin. Případné změny a aktuality se můžete dočíst na webových stránkách

<http://www.knihovnamoravskyzizkov.webk.cz>

MS

Mateřská škola Sluníčko

Letošní horké léto vstoupilo do své druhé poloviny, přiblížil se podzim a první dny nového školního roku. V přípravném týdnu, na konci srpna, jsme se všichni pustili do práce, aby naše školička byla pěkně čistá, uklizená a nazdobená, aby mohla přivítat s otevřenou náručí všechny děti, rodiče i prarodiče v plné parádě. Školní rok byl tradičně zahájen dopoledním provozem. Děláme to tak každoročně a osvědčilo se nám, že je pro děti vhod-

nější začínat školku kratším pobytem. Děti se musí naučit zvládnout odloučení od rodičů, respektovat pravidla soužití s ostatními dětmi i dospělými a to není pro tak malinké tvorečky alespoň v začátcích nic jednoduchého. V MŠ máme zapsaných 49 dětí, poslední místo je ještě volné a některé menší děti nastoupí až od ledna. Do školní jídelny se nám opět přihlásilo více strážníků než loni, a přestože jsme v loňském roce navýšili kapacitu školní kuchyně, opět nám nestačí. Paní kuchařky mají problém v tak malé kuchyni, která měla původně sloužit pouze mateřské škole, uvařit obědy pro 200 strážníků. Velmi nám letos

ale pomohlo zakoupení nového konvektomatu, což nám alespoň částečně umožní připravovat tolik jídel. Děkuji tímto obecnímu úřadu za zainvestování nákladného spotřebiče. Pokud bude v příštích letech vzrůstat počet žáků základní školy a tedy i strážníků, budeme muset stávající situaci vyřešit zásadním způsobem.

Pro letošní školní rok přeji naší školičce, ať se nám všem daří, dětem přeji příjemný pobyt ve školce, hodně zážitků a radosti s kamarády a dětem základní školy, ať jim od nás chutná.

A Vám, Vážení spoluobčané, přeji krásně vymalovaný podzim

Za MŠ Veselá Zdeňka

Zprávy ze školy

O době letních prázdnin proběhla první etapa opravy zastaralé elektroinstalace budovy školy. Na řadu přišla školní družina, učebna výpočetní techniky, třídy a kabinety 2. stupně, kancelář učitelů, třída 5. ročníku a chodby 2. a 3. nadpodlaží. Díky tomu, že jsme skončili dříve a objednaná firma dodržela termíny realizace, mohla škola otevřít své brány 3. 9. 2018. Velké poděkování patří obecnímu úřadu za to, jak spravuje budovu školy a vychází vstříc požadavkům. Také nemalé poděkování patří provozním zaměstnancům – paní školnici a paním uklízečkám, že vše zvládly uklidit. Nebylo to opravdu lehké. Nyní se již ale můžeme pochlubit nově vymalovanými třídami s moderním osvětlením, učebna výpočetní techniky má všechny nové rozvody i moderní obvodovou lištu pro snadnější zapojení počítačů. Příští prázdniny nás čeká náročnější, druhá etapa, kdy se přidají ještě prostory suterénu, školní výdejny obědů, ředitelna a samozřejmě celý nižší stupeň a chodby. Určitě budeme čerpat 5 dnů ředitelského volna, jak tomu bylo i letos a možná skončíme ještě o něco dříve z důvodu náročnosti celé akce, ale o tom bych vás informoval později, podle situace.

V pondělí 3. 9. 2018 jsme všichni společně před školou zahájili školní

rok 2018/2019. I když celou noc přšelo, počasí se nakonec umoudřilo, a tak jsme nemuseli přesouvat slavnostní zahájení do budovy. Celkem bude tento školní rok navštěvovat školu 129 dětí, což je o jednoho méně než minulý rok. Některé děti odešly, přestěhovaly se, jiné k nám zase přišly. Čtrnáct prvňáčku přišlo již s novými taškami na zádech, těšili se na svůj první velký školní den určitě nejvíce. Přejeme jim první rok krásných, nezapomenutelných zážitků. Deváťáci nad nimi opět přebírali patronát a zároveň započali svůj poslední rok u nás. Září je vždy měsíc, kdy se vše začíná. Letos bychom tak rádi zrušili papírové žákovské knížky a zavedli elektronické. Zakoupili jsme nový program Edookit, díky kterému budou moci rodiče například omlouvat své děti, komunikovat s učiteli, dozví se ihned známky, které žáci dostali. Vše potřebné bude řečeno na třídních schůzkách, které proběhnou na začátku října. Z akcí měsíce září patří za zmínku zajímavá přednáška o plazech, která byla celá hrazena sponzorsky. Tradiční Dýňobraní bylo z důvodu předčasného dozrání dýní změněno na Podzimní tvoření z přírodních materiálů. Rozhlasovým vysíláním jsme si připomněli také Den české státnosti, který byl 28. 9. 2018. Také pokraču-

jeme přáním a hraním písniček k narozeninám.

Množí se nám případy, kdy děti nerespektují silnici a místo chodníku, jdou do školy po boční silnici (Za Školou). Žáky jsme proškolili, poučili, po které krajnici mají chodit, ale protože se zde provoz velmi zvýšil, prosíme rodiče, aby také své děti upozornili ráno, než jdou do školy, ať raději chodí po chodníku podél parku. Jeden vážný úraz jsme zde již zaznamenali a byli bychom neradi, kdyby se to opakovalo.

Celý pedagogický sbor byl v září na zajímavém školení, které se týkalo hodnocení a sebehodnocení žáků. Snažíme se neustále vzdělávat v nových trendech výuky. Celé školení proběhlo pod záštitou společnosti Edupraxe, se kterou máme velmi dobré zkušenosti. Jejich zástupkyně například provedla krátkou besedu v rámci třídních schůzek v dubnu. Z ohlasů vím, že vás zaujala, a proto letos plánujeme besedu pro rodiče prvňáčků na téma: Prvňáček a domácí příprava.

Učitelský sbor bude na škole pracovat ve stejném složení. Došlo pouze k výměně vedoucí školní družiny a tou se stává paní Jitka Osičková. Bývalá družinářka, paní Soňa Osičková, bude na naší škole nadále pracovat jako asistentka pedagoga.

Jak říkám, září je takové spíše rozjezdové. Tvoří se plány, náměty na činnost, žáci si zvykají na pravidelné povinnosti. Na říjen máme již přichystány zajímavé akce, ale o těch až v příštím zpravodaji.

Mgr. Miloslav Sova, ředitel školy

ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

Pedagogičtí pracovníci	
Mgr. Miloslav Sova	ředitel školy
Mgr. Jana Bistrá	zástupce ŘŠ, tř. uč. V. třídy
Mgr. Rebendová Renata	tř. uč. I. třídy
Mgr. Řehánková Drahomíra	tř. uč. II. třídy
Mgr. Šilhanová Miriam	tř. uč. III. třídy
Mgr. Vašek Zdeněk	tř. uč. IV. třídy
Mgr. Ovečka Jozef	tř. uč. VI. třídy, metodik prevence
Mgr. Pížová Bohuslava	tř. uč. VII. třídy
Mgr. Pekárková Radka	tř. uč. VIII. třídy
Mgr. Sovová Iva	tř. uč. IX. třídy, výchovný poradce
Ing. Kosová Marie	učitelka
Bc. Paul Jaroslav	učitel
Jitka Osičková	vedoucí školní družiny
Soňa Osičková	asistent pedagoga
Lubica Lekavá	asistent pedagoga
Mgr. Marie Kachyňová	katechetka
Provozní pracovníci	
Jana Konečná	školnice, topič
Bohuslava Bínová	uklízečka
Ing. Marta Stehlíková	účetní

Zážitek z prázdnin

V hodinách českého jazyka (slohu) v 5. ročníku si měli žáci připravit vyprávění prázdninové příhody. Když si děti vzájemně přečetly své výtvořky, tajným hlasováním jsme vybrali ten nejlepší, který nyní zveřejňujeme v našem zpravodaji. Vyhrála s převahou Nela Straková.

Na vodě

Dnes vám chci vyprávět o zážitku, který se mi stal při sjíždění řeky Vltavy. To léto hodně přšelo a ve Vltavě bylo mnoho vody. Jeden den, když jsme se vraceli do kempu, jsme se chtěli zastavit na jídle. Chtěli jsme s člunem zastavit u břehu, ale byla vysoká hladina a my jsme neviděli velký šutr. Na poslední chvíli jsme si ho všimli, ale to už bylo pozdě. Nestihli jsme včas zatočit. Samozřejmě, že jsme se převrátili a spadli do ledové vody. Mamka mě drapla za záchrannou vestu a vyhodila na břeh. Najednou volá: „Mně uplavala botááá!“ Neváhala jsem a znovu skočila do vody. Všichni na břehu se hrozně lekli a chytali se za hlavu. Mamka pro mě skočila, zase mě drapla za vestu a vytáhla. Co mi řekla, nechtějte raději vědět. Já jen špitla: „Mami, nenadávej mi, vždyť jsem ti tu botu zachránila.“ Moc se mi tam líbilo.

MS

Všude je krásně

Léto skončilo, doba dovolených a prázdnin také a nám většinou zůstaly jen vzpomínky na krásné chvíle a telefony nebo alba plné fotografií.

Každý z nás občas zatouží uniknout ze stereotypu domova, oprostít se od běžných povinností a starostí, poznat nová místa, nové lidi. Někdo dává přednost dálkám exotickým, zážitkům plným adrenalinu a vzrušení, jiný tichu českých a moravských hvozdů a dobrodružství prožívá raději prostřednictvím hrdinů z oblíbených knížek.

Ve světě je tolik zajímavých a krásných míst, že je prostě nedokážeme všechny navštívit. Plno úžasných lokalit najdeme ale i v naší vlasti. I u nás na Moravě je krásně. Široká, otevřená krajina, na jedné straně se modrá Pálava,

na druhé se zdvíhají Bílé Karpaty, malebné lužní lesy s unikátní flórou i faunou a teplé jižní svahy, kde se daří vínu.

Víte například, že zvlněná krajina kolem Kyjova okouzila svět? Renomovaný časopis Condé Nast Traveller ji dokonce zařadil mezi 50 nejkrásnějších míst na Zemi. Tak nádhernou krajinu prý jinde v Česku nenajdete. Snímky lánů polí, barevných ploch, které se dotýkají nebe, lákají lovce snímků z celého Česka i zahraničí a právem nazývají krajinu v okolí Kyjova Moravským Toskánskem.

Nebo takový Moravský kras, ten máme za humny, kousek od Brna. Snad právě proto jsme se tam dostali až letos. Moravský kras patří mezi nejvýznamnější krasové oblasti ve střední Evropě. Na celém

území je známo více než 1100 jeskyní, z nichž pět je přístupných veřejnosti, podzemní říčka Punkva, propast Macocha, hluboká 138,4 m. Při prohlídce kouzelných krápníkových jeskyní si připadáte jako v pohádce „Sůl nad zlato“, přímo čekáte, kde na vás vykoukne nějaký ten permoník.

A kousek dál na západ – krásné pohraniční město Slavonice, stejně úžasné, i když méně známé jako například Český Krumlov a ještě západněji - Šumava, nádherná místa kolem divoké říčky Vydry, prameny Vltavy, Lipno, Modrava, Kvilda, malebná jihočeská městečka.

To jsou místa, na která budu letos vzpomínat já. A kde jste dovolenou strávili Vy? Nechcete se s námi o Vaše zážitky a fotografie podělit?

MK

Se CVOKem na vodě

Už několik let trávíme letní dovolené, pro někoho možná netradičně, na vodě, u pádlování a pod stanem.

Na jedné rodinné sešlosti padl nápad, že bychom mohli zkusit sjet nějakou řeku. A tak jsme objevili cestovku CVOK, která se zabývá pořádáním zájezdů pro vodáky. Naše první řeka byla v roce 2009 Vltava, potom jsme sjížděli Otavu, Ohři, Orlici a Vltavu ještě několikrát. Také jsme byli na raftech v Rakousku – máme sjeté řeky Isel, Möll, Salza a Enns. Letos jsme chtěli zkusit zase něco nového, a tak jsme si domluvili dovolenou v Bosně a Černé Hoře.

Výhodou zájezdu s cestovkou je, že všechno nutné vybavení na vodu máte zajištěné. Měli jsme tedy kompletní výstroj na krasové řeky Balkánu – nafukovací kánoe, vesty, helmy, pádla a taky neopreny. Nejdřív jsme si mysleli, že neoprén je přece v létě zbytečný luxus, ale počasí nás trochu překvapilo a tak jsme za něj byli nakonec rádi. Jeli jsme na jih za sluníčkem a teplem, ale užili jsme si dostatečně i deště.

První řeka, která na nás po dlouhé cestě z Česka až do bosenského Bihače čekala, byla Una. Na začátek jednoduchá řeka na rozpádlování, tak abychom zase po roce věděli, jak na to. Už od rána nám krásně přšelo

a přšelo a přšelo. Zážitek měli určitě někteří z nás, kteří našli odvalu a skočili si z věže vysoké asi šest metrů. Nezdá se to možná moc vysoko, ale prý udělat ten poslední krok do volného prostoru není jednoduché. Nevím, já jsem to raději nezkoušela.

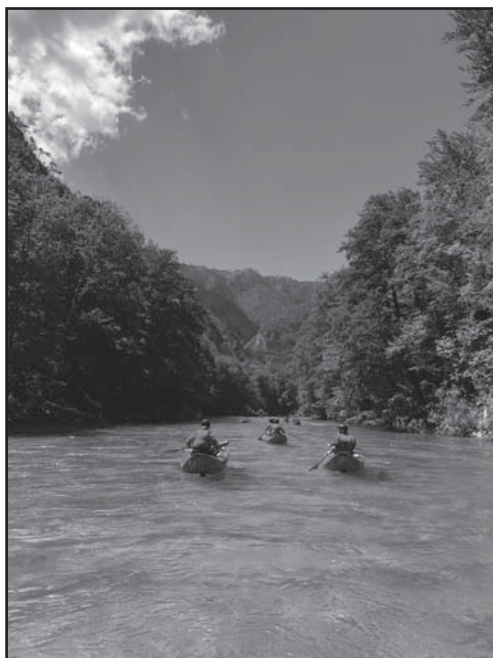
Další den nás ráno čekalo každodenní balení stanů a všech věcí zpátky do autobusu a přejezd dál. Tentokrát na řeku Sanu. Protože v Bosně asi měsíc před tím přšelo, byl na všech řekách, které jsme sjížděli, vysoký stav vody. Tak tomu bylo i na Saně. Naši průvodci řeky znají a vědí, kde je potřeba si dát pozor, ale vysoký stav vody překvapil i je, a tak se stalo, že první raft, který jel na vodu, se převrátil. Vodáci ví, že převrhnout raft je docela oříšek, a když se to stane, tak to není sranda. Ale naštěstí všechno dobře dopadlo a nikomu se nic nestalo. Sana už byla trochu svižnější, bylo na ní hodně zajímavých peřejnatých míst a taky nás trochu potrápila. Stačí jenom náklon trochu jinam, než chcete, a už se koupete.

Třetí zastávkou našeho putování byla řeka Vrbas se známou peřejí Biely Buk. Ta nás opravdu prověřila. S naší 20 člennou skupinou byli ještě další klienti, kteří jeli na raftech. Kdo si tedy netroufl sjet peřej na kánoi, tak se přidal k raftákům

a užil si houpání na bezpečnějším plavidle. Ti, kteří se rozhodli jet na kánoi, zasluhují můj obdiv, kohout peřeje vypadal ze břehu opravdu divoce, a tak jich většina skončila ve vodě. Plavat v silném proudu řeky není úplně jednoduché, a tak jsme si taky vyzkoušeli zachraňování s házečkou. Níž po proudu řeky Vrbas je závodní trať, na které se pořádají mezinárodní závody v raftingu. V tom úseku to taky pořádně houpalo, ale tuto část už jsme všichni zvládli bez plavání.

Další den nás čekal celodenní přejezd do Černé Hory. Cestou jsme se zastavili v Sarajevu, prohlédli si historické centrum se starou tržnicí, ochutnali jsme místní jídlo, zastavili jsme se také na místě, kde byl spáchán v roce 1914 atentát na arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Ještě teď jsou na mnoha místech Sarajeva vidět rozstřílené budovy z války, která probíhala v bývalé Jugoslávii v letech 1992-1995.

Pozdě v noci jsme se konečně dostali do Žabljaku, místa v národním parku Durmitor v Černé hoře, kde jsme se utábořili na dvě následující noci. Ráno bylo konečně krásné počasí, a tak jsme si mohli užít výšlap okolo Crneho jezera. Příroda je

tam všude nádherná, krásné výhledy, svítilo sluníčko, co víc jsme si mohli přát. V noci jsme ale měli docela adrenalinový zážitek. Není moc příjemný pocit, když vás uprostřed noci probudí dupot za stanem, funění a vůbec nevíte, co to může být. Naše tábořiště se rozhodly v noci zkontrolovat krávy místního farmáře. Je tam normální, že dobytek se pase volně, a tak se dostal až k nám. Naštěstí to odneslo jenom nějaké jídlo, které jsme měli v krabicích před stany. A zase máme na co vzpomínat.

Následující den jsme se opět kompletně sbalili a vydali se dál. Čekal nás další úžasný zážitek - Extreme Zipline Tara - přejezd na úvaze přes údolí řeky Tary. Maximální rychlost, kterou jsme mohli dosáhnout, byla 80 až 120 kilometrů v hodině. Délka této zipliny je 1050 metrů. Nejdřív jsme měli trochu obavy, ale nakonec jsme to z naší skupiny vyzkoušeli všichni a myslím, že nikdo z nás ne-

lituje. Budu se opakovat, ale bylo to opravdu úžasné.

Odpoledne jsme se nasoukali do neoprenů a vydali se na dvoudenní plavbu po řece Tara v jednom z nehlubších kaňonů Evropy. Za dva dny jsme měli zvládnout asi 70 kilometrů na této krásné řece uprostřed nádherné přírody. První část byla klidnější, voda tekla velice rychle a 30 kilometrů jsme ujeli asi za tři hodiny. Zase jsme měli další zkušenost, poprvé jsme museli mít na lodi sbalené všechny věci, které budeme na řece potřebovat včetně jídla, vařiče, spacáku a karimatky, pouze stany jsme nechali v autobuse. Takže noc jsme strávili pod širákem. Naštěstí počasí už se začalo umoudřovat a tak jsme v noci nezmokli. Další den nás čekala náročnější část řeky Tary a naši průvodci nám vzhledem ke stavu vody navrhli, abychom z kánoí udělali katamarány. Spojili jsme vždy dvě kánoe k sobě karabinami a vy-

tvořili stabilnější loď. Nakonec jsme byli všichni rádi, protože takové přeje, které jsme museli zvládnout, by málokdo projel bez okoupaní. I tak to bylo hodně fyzicky náročné. Ale krásné.

Poslední přejezd autobusem na poslední řeku našeho výletu a cesta zase zpátky na území Bosny a Hercegoviny, na řeku Neretvu. Už jsme si mysleli, že nás nemůže nic překvapit, ale i tady byla některá náročná místa. Přeje Tobogán a Ďáblův chřtán a potom už jenom krásná příroda kolem. Teď už nás čekala jenom dlouhá cesta domů. Strávili jsme deset bezvadných dnů. Bylo to sice docela náročné, ujeli jsme autobusem přes 3000 kilometrů, sjeli jsme pět řek, ale hlavně máme spoustu nových úžasných zážitků, další nové přátele a máme opravdu na co vzpomínat. A už teď vymýšlíme, co podnikneme příští rok. Určitě zase se CVOKem.

JV

Road Trip

Letošní polovinu svých posledních velkých prázdnin jsem strávil cestováním ve vypůjčeném autě po západní části Spojených států. Leckomu se při čtení první věty vybaví slavné filmové scény vyprahlé americké pouště s načervenalým pískem, prázdnou silnicí táhnoucí se až k horizontu, na kterých člověk při několikahodinové jízdě potkává sporadické skupinky motorkářů na svých Harley Davidsoních. Možná si myslíte, že se jedná o kýč, či jakýsi ideál z romantických dob minulé Ameriky, kdy na cestě psal svůj slavný román Jack

Carouac. Jsem rád, že mohu říct, že charakter dlouhé cesty se spoustou dechberoucích zážitků, které člověk nezapomene do konce života, si západní část USA zachovala dodnes.

Západní část USA, kterou jsem procestoval ve vypůjčeném autě z Los Angeles až k hranicím s Kanadou a zpět, celkem asi 7000km, je velmi odlišná od jiných částí Spojených států. Velká koncentrace národních parků od pouštních Arches, přes království divočiny a vulkánů Yellowstone až po severskou nádhru ledovců v národ-

ním parku Glacier, dává jedinečnou možnost v jednom velkém výletu poznat několik nejhezčích národních parků v USA a během jednoho dne, kdy ráno vstanete a vyjedete z vyprahlých pouští Utahu a po namáhavém dni je vám odměnou zcela jiné klima. A pokud budete mít štěstí, můžete již hned první den v Yellowstonu vidět medvěda Grizzly, samozřejmě z bezpečné vzdálenosti či z auta, to dá rozum. Myslím si, že právě tato možnost vidět v jednom výletu několik různých ekosystémů dělá, alespoň pro mě, západní část USA tolik přitažlivou.

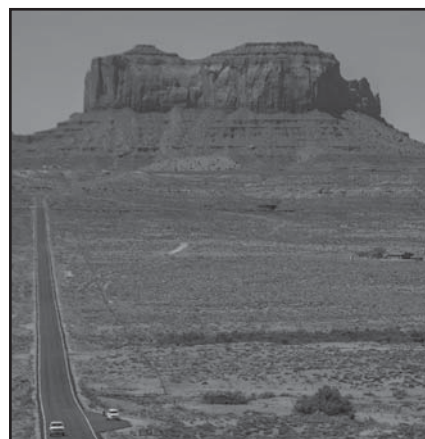
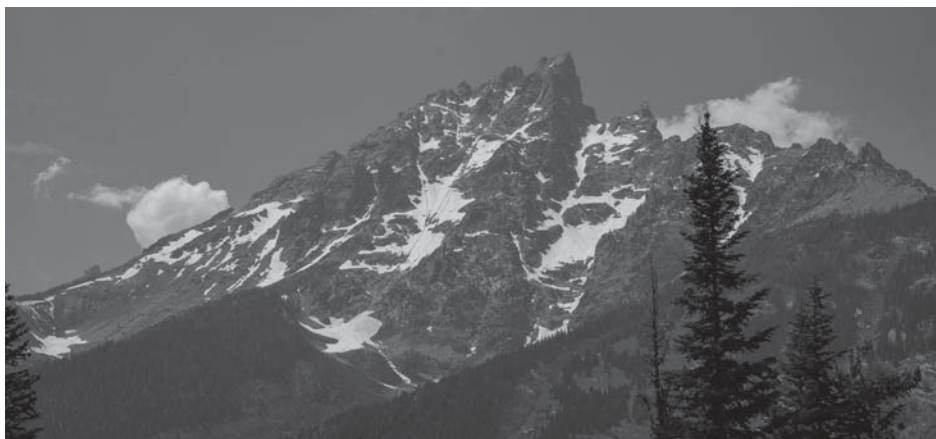
Pokud vás při čtení těchto pár řádek jak se říká „začalo volat dobrodružství“ doufám a pevně věřím, že vám nebudou stát žádné překážky v cestě. Dnes žijeme v úžas-

né době, kdy letecké společnosti pravidelně vypouští do světa slevy, do Los Angeles se dostanete za 12h z Prahy a řídit auto v USA můžete s mezinárodním řidičským průkazem, který vám vyřídí na počkání za 50kč. Závěrem bych tedy všem, kteří se na nějaké dobrodružství s větším počtem kilometrů vydávají popřál, aby měli vždy plnou nádrž a prázdnou silnici.

Marek Sova

Pokud bude mít tento článek odezvu, jsme domluveni s autorem na podrobnějším vypravování i s potřebnými údaji pro budoucí cestovatele.

MS

**Sháním ke koupi dům či chalupu v Moravském Žižkově a okolí.
Zahrádka výhodou. Prosím nabídněte. Tel.: 604 560 454.**

Fotogalerie

Cestujeme po USA

Mateřská škola Sluníčko

Mužáci Moravský Žižkov

Stárci a stárky 2018

Zahájení školního roku

Žižkovjáci ve světě

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov
Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Bílovská ulice, 691 01
Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602
Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626